

К 792/Д 96

1200000868231

25

ГОДИНИ

ДЪРЖАВЕН
КУКЛЕН ТЕАТЪР
РУСЕ

1485

K $\frac{792}{196}$

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868231

447620

навърши 25 години от своето създаване! По този повод много от дългогодишните членове на състава възкликнаха: „Кога изминаха тези години?“. У тях още продължава да гори пионерският ентузиазъм от годините на младостта им, когато са изпитвали гордостта, че раждат нов театър в нашия град. И увлечени в тази стихия не са усетили кога са се отдалечили от тези първи ентузиазирани години и са заживяли с болките, радостите и трепетите на истинския професионален театър. Началото е 15 февруари 1960 година. Тогава официално започва да съществува русенският куклен театър като филиал към Драматичен театър „Сава Огнянов“. Първ директор е Никола Кръстев — драматичен актьор, разделил се със сцената и поел пътя на „кукленика“. Основатели са и първите членове на състава като актьорите Елга Топалова, Лидия Александрова, Бонка Цветкова, Георги Мичев, Бранимир Даскалов. Други от тази група и досега работят в театъра като артистите Емилия Топалова, Атанас Карамаждраков, художникът Цветко Цветков, осветителят Йордан Михайлов. Първи режисьори са Никола Кръстев и Атанас Воденичаров. През юни 1965 г. театърът се премества в самостоятелна сграда, в която са намира и досега — ул. „Димитър Благоев“ 9.

Двадесет и пет години са младежка възраст, но в историята на българското куклено изкуство русенският театър е един от „старите“ куклени театри, създаден от грижите на Партията и народа за естетическо и нравствено възпитание на младото поколение. И колективът оправда това доверие: той се превърна в център на ярки театрални изяви. Театърът успя да заеме авторитетно място в художествената ни култура като състав с определени традиции и търсения в кукленото изкуство.

В своята биография колективът е имал много празнични спектакли, белязали пътя на неговия възход и професионално утвърждаване: „Юнакът и златната ябълка“ от Ив. Теофилов и Н. Георгиева, „Желязното момче“ от Й. Радичков, „Разгневеното житие“ от Ив. Теофилов, „Двубой в гората“ от Н. Хайтов, „Снежната царица“ от Х.К.Андерсен, „Вероятните приключения на Еремия Бозуков“ от В. Станилов, „Градът на куклите“ от Е.Шварц, „Разходка с хвърчило“ от Р. Москова, „В лунната стая“ от В. Петров, „Гордият певец“ от О. Орлинов, „Момче и вятър“ от Р. Москова, „Румето и старият лъв“ от Ив. Остриков, „Малкият принц“ от А. Екзюпери, „Съкровището“ от И. Николова. Над тези спектакли, както и над други, са работили изтъкнати куклени режисьори като з.а. проф. Николина Георгиева, Васил Апостолов, Лиляна Дочева, Злати Златев, Лидия Александрова, Данаил и Райко Райкови, Мария Янкова, Емилия Цанкова. Най-голям дял за творческото израстване на групата има режисьорът Петър Александров, работил от 1966 до 1973 г. От основаването досега твори и главният художник Цветко Цветков. Талантливите му изяви в художественото оформление на спектаклите го утвърдиха като един от авторитетните куклени сценографи у нас. На русенска сцена са осъществявали свои проекти и други изтъкнати художници като з.х.арх. Иван Цонев, Любомир Цакев, Ива Хаджиева, Мая Петрова.

В малката история на театъра директори и художествени ръководители са били Никола Кръстев /1960-1966/, Кольо Мичев /1966-1970/, Яко Яков /1970-1980/. Всеки от тях съобразно своите театрални разбирания и организационен талант, творчески подход към художествените явления е спомогнал за укрепването на театъра.

От 1966 година съставът се попълва и с абсолютенти от специалността „актьорско майсторство и режисура за куклен театър“ при ВИТИЗ „Кръстьо Сарафов“ — София. Възпитаници на този институт, които отдавна работят в театъра, са актьорите Мария Матеева, Ивайло Божков, Мариана Димитрова, Димитър Димитров, Тодор Сараджалиев. Дълги години играят и артистите Михаил Дагоров, Гургана Краева, Божидар Венков, Румяна Джамбазова. Така с времето се създава актьорски състав от различни поколения, способен да изпълни и най-сложните творчески задачи. Всяка година постъпват млади творци, които с младежката си амбиция и търсения внасят нови моменти в изкуството. Русенският куклен театър има извоюван авторитет и поради факта, че е един от амбициозните колективи в нашата страна, работещ за развитието на българската съвременна куклена драматургия. На русенска сцена са представяни първи куклени творби на писателите Йордан Радичков, Николай Хайтов, Валери Петров, Васил Станилов, Васко Жеков и др.

Важен момент в биографията на театъра е сътрудничеството му с театър от гр. Рига, Латвийска ССР. То започва от 1970 година и се развива плодотворно чрез различни инициативи.

Голяма е ролята на Русенския куклен театър за естетическото възпитание на младото поколение в Русе и окръга. Ежегодно се изнасят по 330 представления пред 69 000 зрители. Посещават се почти всички селища от окръга с по няколко спектакъла в сезон. Сключени са и договори за сътрудничество със селищните системи Сливо поле, Две Могили, Вятково. Така се извършва дейност, която е в духа на съвременните изисквания на Партията и народа към проблемите на художествената ни култура, в духа на асамблеята „Знаме на мира“.

Нашият театър е разположен на тихо място, настрани от динамичното ежедневие на площада, близо до река Дунав. В това има нещо символично: сякаш сред тази тишина и романтичност, вече 25 години малкият зритель от нашия красив град внимателно се подготвя, да да се влее след години в шума и вълненията на социалистическата ни Родина.

КРУМ ГЕРГИЦОВ,
директор и художествен
ръководител на Държавен
куклен театър — Русе

Съставът на „Какво се случи в
гората“ — 1960 година

Самодейният куклен състав
към Дома на културата на тран-
спортните работници

КОГАТО СЕ РАЖДАШЕ
ТЕАТЪРЪТ

В България преди победата на социалистическата революция, а и непосредствено след това опитите за създаване на куклени театри в някои наши градове са плод преди всичко на личната творческа инициатива на отделни дейци. В Русе краткотрайни и неуспешни опити за създаване на куклен театър са правени от Димитър Янков, Коста Борисов, Иван Русев и др.

През есента на 1955 година по пътя на пионерите тръгнах и аз — артистът Никола Кръстев. Убеден в красотата и силата на кукленото изкуство, обладан от идеята, че децата на трудещите се от град Русе и окръга трябва да имат свой театър, напуснах завинаги драматичната сцена и поставих основите на самостоятелен куклен театър при Дома на културата на транспортните работници.

И днес си спомням: плахи и неуверени бяха първите ни стъпки по пътя на овладяването на чаровното куклено-театрално изкуство. Но ние всички бяхме ентузиасирани и всеотдайни и резултатите не закъсняха.

На 26 февруари 1956 година малката куклена завеса се разтвори и героините на Шарл Перо от приказката „Червената шапчица“ оживяха. Първата ни среща с малките зрители беше успешна.

И така от есента на 1955 до есента на 1960 година всеки изминат ден за артистите-самодейци беше много труден. През деня те биваха на работните си места в заводите и учрежденията, вечер вдъхновени от любовта си към децата, репетираха до късно, някога и до призори. Една след друга следваха премиерите, следваха и успехите. Броят на зрителите непрекъснато се увеличаваше. Налагаше се да играем и извънредни представления. Ние все по-уверено печелехме не само любовта и сърцата на малките зрители, но и доверието на нашето партийно и държавно ръководство. С времето постепенно узря решението, че самодейният куклен театър трябва да прерастне в професионален културен институт. И той се създаде на 15.II.1960 година.

Поради липса на материална база, театърът ни бе обявен за филиал на Драматичен театър „Сава Огнянов“. В състава бяха включени 14 души: Никола Кръстев — постановчик и директор на театъра; Цветко Цветков — художник-проектант; артисти: Емилия Топалова, Бонка Цветкова, Лидия Александрова, Елга Топалова, Райна Ботева, Бранимир Даскалов, Атанас Карамаждраков, Богдан Лазаров и Калчо Димов. Технически персонал: Йордан Михайлов — осветител, Стела Кръстева — куклоконструктор, Георги Бянов — шофьор, Иван Илиев — дърводелец.

Посрещнати радушно от ръководството и колектива на Драматичен театър „Сава Огнянов“, ние започнахме работа още по-ентузиасирано и амбициозно и на 13 март представихме пред нашите малки зрители първата си премиера „Патилата на Скок-Подскок“. Следват премиерите на пиесите „Юнак-закрилник“, „Какво се случи в гората“, „На лъжата краката са къси“, „Веселите мечета“, „Отишъл дядо за риба“, „Червената шапчица“ и нейните приятели“, „Необикновено пътешествие“ и други.

По-късно в състава на театъра бяха включени: Атанас Воденичаров — режисьор, и артистите: Катя Петрова, Дора Бъчварова, Иванка Трендафилова, Бисер Живков, Георги Минчев, Александър Петров и други. Наред с творческите успехи на артистите Емилия Топалова, Бонка Цветкова, Лидия Александрова, Елга Топалова, Георги Минчев и Бранимир Даскалов, все повече и повече се налагаше сценографската работа на младия художник Цветко Цветков. С чувство на уважение, благодарност си спомням и за покойния заслужил артист Георги Георгиев, който всеотдайно и безвъзмездно помагаше за повишаване квалификацията на артистичните ни кадри.

На 1 април 1962 година преживяхме нова радост — театърът ни престава да бъде филиал на Драматичен театър „Сава Огнянов“. Сега на афиша стоеше тъй желаното от всички ни: Народен куклен театър — Русе.

Следващата нова голяма радост беше преустройството на част от помещенията на старата русенска община по ул. „Димитър Благоев“ № 9 за нуждите на театъра ни. На 1 юни 1965 година малката ни, но кокетна за времето театрална сграда разтвори тържествено своите врати и ние вече на наша куклена сцена представихме на малките зрители българската народна приказка „Златното момиче“. Този път Международния ден на детето ние, куклените дейци и зрителите, отпразнувахме както никога до тогава. Децата на Русе вече имаха свой театър, а ние — своя материална база, която ще ни даде възможност за една истинска творческа дейност.

НИКОЛА КРЪСТЕВ,
основател и първи директор на
Държавен куклен театър — Русе

През 1965 год. партийното бюро към Драматичния театър реши да предложи на някои от артистите в театъра, които имат интерес към режисурата и кукленото изкуство, да се подготвят за куклена режисура. Такъв се оказа Петър Александров, който бе актьор в театъра, завършил ВИТИЗ. По наше настояване Комитетът за култура го изпрати на стаж в Чехословакия, а след това — и в Ленинград. След запознаването му с особеностите на куклената режисура и изискванията на кукловоденето, той бе назначен за режисьор на театъра.

Това предопредели и бъдещото развитие на театъра. Едва сега за всички — за актьори, за художници, за ателиета започна в същност периодът на професионализирането и успехите не закъсняха. Започнаха да се редят хубави пиеси, сполучливи спектакли, радостни вълнения от похвали и награди. Започна пълнокръвен творчески живот, започна да се говори за куклениците на Русе.

Много бих се радвал, ако и следващите двадесет и пет години се окажат толкова ползотворни и успешни за колектива на театъра, ако той продължава своята благородна и високохудожествена дейност — да доставя радост и естетическа наслада на своите малки почитатели. Те заслужават това.

ЯКО ЯКОВ
общественик

Елга Топалова, Емилия Топалова и Лидия Александрова на репетиция в първите години от съществуването на театъра

Стоя пред купчината програми от спектакли на Русенския куклен театър и мислите ми се връщат назад към многото театрални сезони, когато кукленото изкуство ме владееше с изумителната сила на своята магия, породена от необятните възможности, от своеобразния космос на предмета, наречен кукла.

В ония времена магьосниците още се учеха. И може би много се старяха. И може би точно затова театърът бе магнитен, защото криеше загадки, тайнства и това го правеше особено привлекателен. Неизвестността за съдбата му, а от тук и за съдбата на всеки един поддържаше духа тревожен, буден, осторожен, тръпнеш. Театърът беше в живота ми. И надежда, и съмнения, и колебания, и амбиция, и страх, вяра, огорчения всичко!

Така беше някога! Кажете, скъпи мои приятели, как е сега? Угасихте ли огъня в сърцата си? Или го поддържате, за да го предадете на тези, които ще ви заместят! Предайте им го и им внушете, че нищо не може да замени радостта от топлината на собственото сърце, отдадено на другите, на онези, от другата страна на рампата.

Дано вашите магии вечно ви омагьосват. Вярвам, че е така!

ПЕТЪР АЛЕКСАНДРОВ,

режисьор

Режисьорът Петър Александров

Имах щастието около пет години да работя като директор на театъра, тогава млад и толкова ентузиазизиран колектив.

Сега, в деня на 25 годишнината на театъра, изразявам дълбоката си благодарност на всички, с които работихме заедно тогава, за огъня и всеотдайността и най-искрено и горещо пожелавам на ръководството и колектива на театъра — здраве, щастие и все по-високи творчески успехи за името и авторитета на Държавен куклен театър — гр. Русе.

КОЛЪО МИЧЕВ,
актьор

Когато мисля за началото на своя творчески път като актриса в Кукления театър гр. Русе, по някакъв странен начин то звучи в съзнанието ми не като минало, а като настояще. От къде идва това усещане? Може би тогава се втурнахме да правим нещо, което още не разбирахме, не познавахме добре, но към което изпитвахме една необяснима любов. Може би в тези първи самостоятелни години, в стремежа си да открием това вълшебство „куклен театър“ се научихме да се раздаваме до край. И тогава — като актриса, и сега — като режисьор работя така.

Благодарна съм на всички, с които започнахме и продължихме, защото творческата личност се изгражда с помощта на другите.

На най-близкия до сърцето ми театър пожелавам творческо дълголетие, високи постижения и заслужена радост от тях!

ЛИДИЯ АЛЕКСАНДРОВА,
режисьор

Лидия Александрова, режисьор,
основателка на театъра

Бонка Цветкова — актриса, основателка на театъра

Георги Минчев — дългогодишен актьор в театъра

Афишът на спектакъла „Патилата на Скок-подскок“ от Н. Кръстев, с който е открит първият сезон на Държавен куклен театър-Русе

Елга Топалова — актриса, основателка на театъра

Художникът Цветко Цветков по време на репетиция, основател на театъра

ИЗ ТЕАТРАЛНИТЕ
РЕЦЕНЗИИ

„Желязното момче“ — от
Радичков

„... Ние сме свидетели на истински размах на творческите търсения на режисьора Петър Александров и художника Цветко Цветков. Блестящо решената сценографски и режисьорски сцена на селяните-плашила, сцената на вечния покой от „Желязното момче“, както и сцените с орлите... са онзи синтез на изображение и мисъл, на ярко, дори предметно внушение на по-отвлечени алегорични образи, към които кукленото изкуство така определено се стреми. И в което е неговата голяма сила.“

з.д.к. СЕВЕЛИНА ГЬОРОВА,
сп. Театър
бр.12/1973 год.

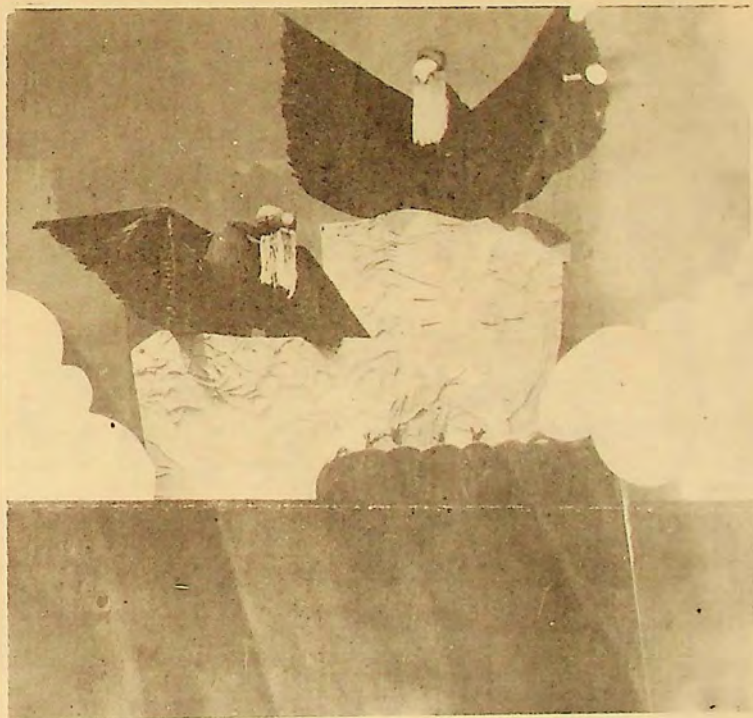

„В спектаклите „Желязното момче“ и „Двубой в гората“ на Петър Александров и Цветко Цветков има мащабност на артистичен замах в разрешаването на образи и ситуации, има стремеж към окрупяване на драматургичната идея. Още повече, че в съвместната си работа те намират неповторимата национална интонация, която очевидно ги сродява с творческия почерк на Радичков и Хайтов. В актьорската интерпретация този стремеж към самотитност добива релефни очертания...”

НИКОЛИНА ГЕОРГИЕВА
ВЕСЕЛА ГРУЕВА

сп. Театър

бр. 12/1973 год.

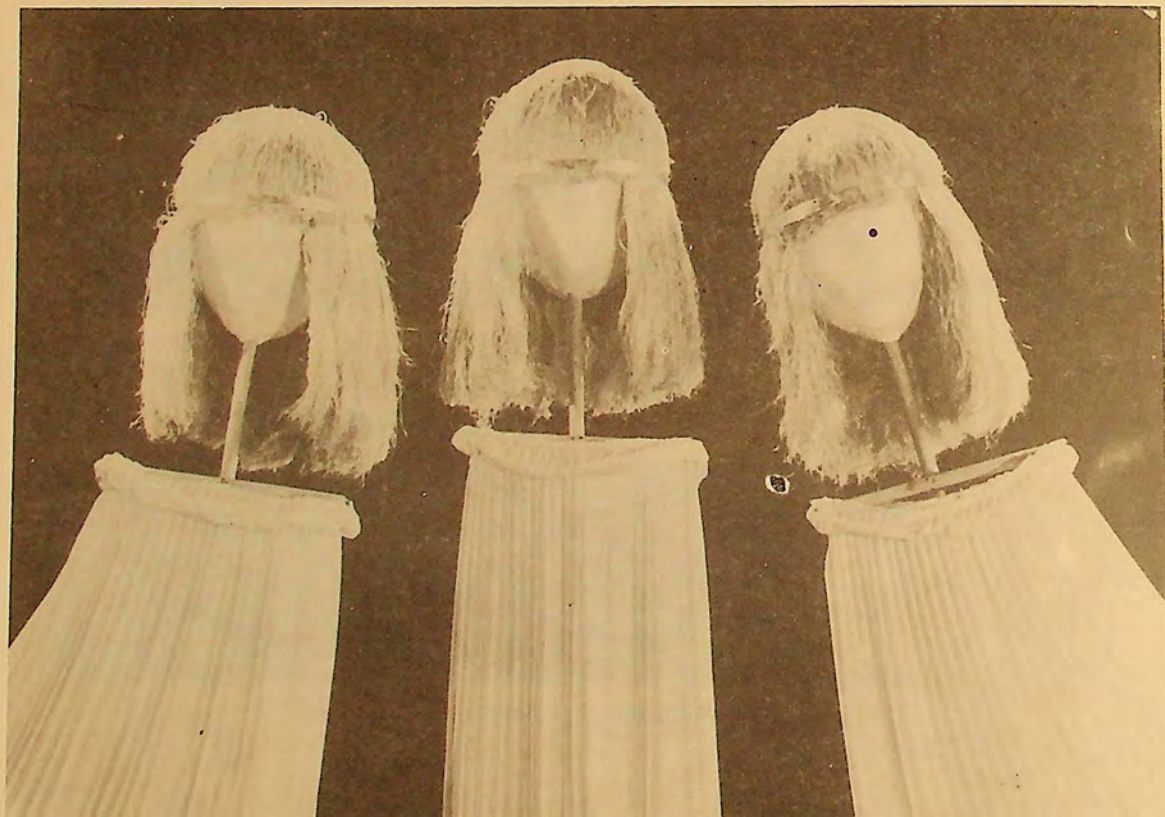
„Двубой в гората“ от Н. Хайтов

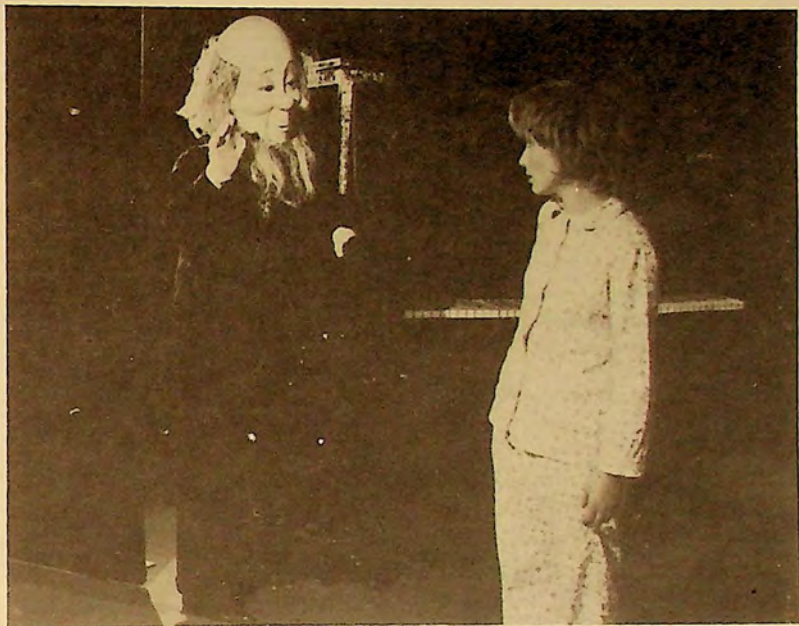
... със спектакъла „Юнакът и златната ябълка“ Русенският куклен театър потвърди качествата си на неспокоен и търсещ театрален колектив.

Единоумислието на творците е довело до широко разкриване и прилагане на творческите им възможности. Режиурата на Петър Александров, куклите и декорите на Цв. Цветков и музиката на Г. Генков, взаимно прониквайки и допълвайки се, са постигнали едно цялостно мащабно поетическо внушение. Мизансцени, кукли, реквизит, музика и фонограма, спорни или приемливи — респектират с мотивираност, смислов синтез, грация и широко използване на материали.“

НАДЕЖДА АТАНАСОВА
сп. „Театър“. 6р.8/1973 г.

„ЮНАКЪТ И ЗЛАТНАТА ЯБЪЛКА“ от Н.Георгиева и Ив. Теофилов

Алжир, 3 юни (БТА)

Тук приключиха гастролите на Държавен куклен театър от град Русе с директор и художествен ръководител Крум Гергицов. В продължение на две седмици трупата представи пиесата „В лунната стая“ от Валери Петров в градовете Алжир, Медея, Блида, Оран, Си-ди-Бел-Абес, Еш Шлеф и Тизи Узу. Навсякъде спектаклите на пиесата, поставена по музика на „Детски албум“ от Чайковски, бяха играни при пълни салони и играта на актьорите бе продължително и бурно аплодирана както от малките зрители, така и от техните родители.

Централният алжирски ежедневник „Ел Муджахид“ даде изключително висока оценка на пиесата и за създаването и разиграването на куклите.

Представянето на Русенския куклен театър беше нов израз на успешно развиващо се културно сътрудничество между двете страни.

в. „Дунавска правда“
3 юни, 1982 год.

Сцена от постановката „Къде отиваш, конче?“ от Р. Московска, реализирана от Е. Цанкова и Цв. Цветков в Рижкия куклен театър 1977 година

„Малкият принц“, поетично-кукленият рецитал по едноименното произведение на Антоан дьо Сент-Екзюпери, е най-новата постановка на Русенския куклен театър. Сценичната композиция е дело на изпълнителката Мария Матеева, режисурата — на Николина Георгиева, сценографията — на гост-художничката Майя Петрова, а музикалното оформление — Атанас Атанасов. Изброявам всички „виновници“ за този оригинален спектакъл, който разширява представите ни за куклено-театралния жанр. Те избират най-същественото от приказката: срещите с овцата, розите, лисицата и змията и, разбира се, диалозите между автора и Малкия принц. Матеева едновременно разказва и играе в отделните ситуации. Но това разпределение на действието не разкъсва единния поток на сценично внушение.

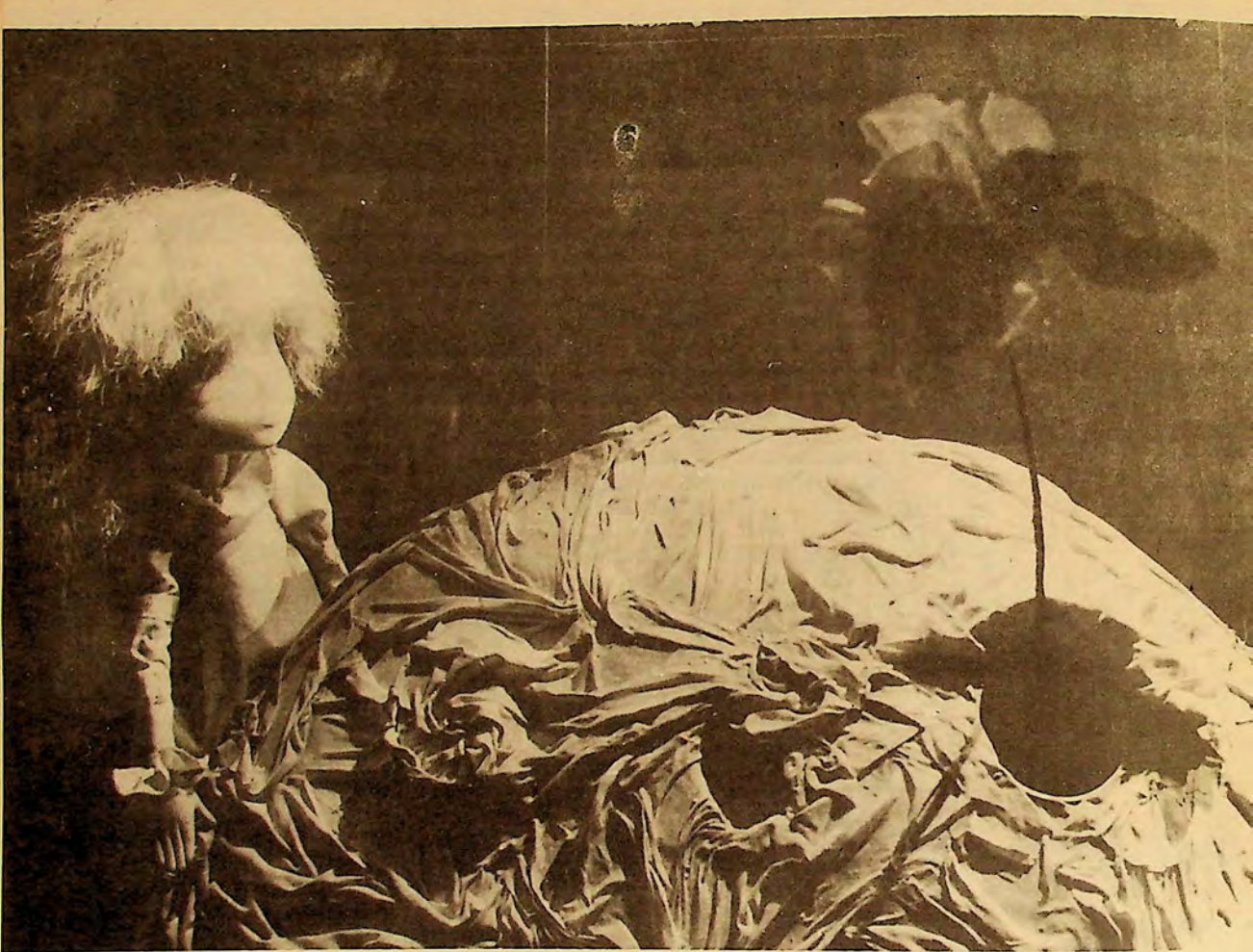
Актрисата е успокоила до неузнаваемост присъщата ѝ поетична приповдигнатост — тя търси вгълбеност на интонациите, преживяването, използва нюанс, подаден и от режисурата на Николина Георгиева, вярства се органично в добре оцветената в космическите си форми сценография на Майя Петрова, с електронната музика на Атанас Атанасов. Матеева дава превес на емоционално-романтичното пред философско-интелектуално начало, съобразно собствения си артистичен натюрел. Но в играта ѝ личи тънка художествена мярка и уважение към деликатната поетика на Екзюпери. /Никъде например актрисата не насилва поетичната красота на словото, а го поднася в естествената му простота, нито пък изравнява меланхолично-мъдрите интонации чрез романтично-сладникава чувствителност.../

Многостранни и силно въздействащи са нравствено-философските и поетични внушения на този спектакъл.

НИКОЛА БОЗДУГАНОВ

сп. „Театър“

бр.6/1984 г.

„Малкият принц“ по А. С. Екзю-
пери

„Пиноккио“ от Р. Москова

ПОЗДРАВЛЕНИЯ
ЗА ПРАЗНИКА

През изминалите 25 години русенският куклен театър се утвърди като творчески състав, който целестремено търси съвременни насоки в професионалното куклено-театрално майсторство у нас и като активен център за естетическото, нравственото и патриотично възпитание на децата от Русе и околността. Плодотворната му дейност за създаването на новата българска куклена драматургия е извоювала безспорен авторитет на театъра. Авторитет, който не веднъж е бил доказван и възнаграждаван с високи награди на национални и международни фестивали. На русенския куклен театър пожелавам и в бъдещите години с присъщото му трудолюбие и несломима творческа енергия да воюва за още по-високи художествени резултати в куклено-театралното изкуство!

РАЙНА ДЖУРОВА
театровед, главен
специалист в ДО
„Театър“ — София

Дружеские связи театров кукол городов-побратимых Русе и Риги начались в 1972 году с поездки режиссера засл. д.и. Латв. ССР Теньс Херцберг в г. Русе. Был заключен первый дружеский договор.

В 1972 году последовал первый обмен коллективами театров. В мае болгарские артисты были в Риге, а в октябре латышские кукольники впервые играли на сцене театра кукол г. Русе для болгарских детей, затем участвовали со спектаклем нашего классика Рудольфа „Чертеньяга“ на фестивале „Золотой дельфин“ в г. Варне.

Творческие обмены коллективами произошли в 1978 году. Рижане показали на болгарской сцене спектакль Эрика Адамсона „Сказка о гусяре“.

За эти годы два раза происходили обмены творческими группами. В 1979 году была поставлена в г. Русе пьеса Анны Бригадере „Спридитис“ /режиссер Арвид Цепуритис, художник Павел Шенхоф/, а в 1983 г. поэма Витаута Людена „Сын кузнеца-Дидзис“ /режиссер Арвид Цепуритис, художник Андрис Мангалис/.

В 1977 году в г. Риге состоялась премьера пьесы Рады Московской „Когда ты, жеребенок“ /режиссер Эмилия Цветкова, художник Цветко Цветков/, а в 1984 г. веселая пьеса для маленьких детей И. Острикова „Руме и лев“ /режиссер Пламен Дипчиков, художник Цветко Цветков/.

Рижские кукольники сердечно поздравляют своих болгарских талантливых коллег, друзей в дни их замечательного юбилея и надеются, что наша дружба будет крепнуть и дальше!

АНАТОЛИЙ СМЕРНОВ
директор Государственного
кукольного театра — Рига,
ЛССР

„В лунната стая“ от В. Петров -
Д. Димитров /Странният човек/
и М. Димитрова /Росето/

Само веднъж съм бивал в средата на русенския куклен театър, но добре си спомням милата и искрена творческа атмосфера в него. Желая му — по случай неговия 25 годишен юбилей — все по-големи успехи за радост на русенските деца и на техните родители.

н.д.и.к. ВАЛЕРИ ПЕТРОВ
поет и драматург

Познавам отдавна състава на Русенския куклен театър. А през сезона 1980-81 година имах възможност да направя с него няколко постановки, които ми донесоха много вълнения, много проблеми, но и едно дълбоко творческо удовлетворение. Мисля, че театърът има един силен много интелигентен актьорски състав, буден и амбициозен, състав, с който могат да се постигнат най-високи резултати. И не само актьорите в този театър. У русенци съществува една театрална атмосфера, която се чувствава осезаемо навсякъде, не само на сцената, но и при всички останали сътрудници. Честита на моите русенски приятели 25-годишния юбилей и им пожелавам от все сърце да осъществят и разгърнат в бъдеще напълно големите си възможности.

ЛИЛЯНА ДОЧЕВА,
режисьор

„Дванадесетте месеца“ от С. Маршак, режисьор Л. Дочева

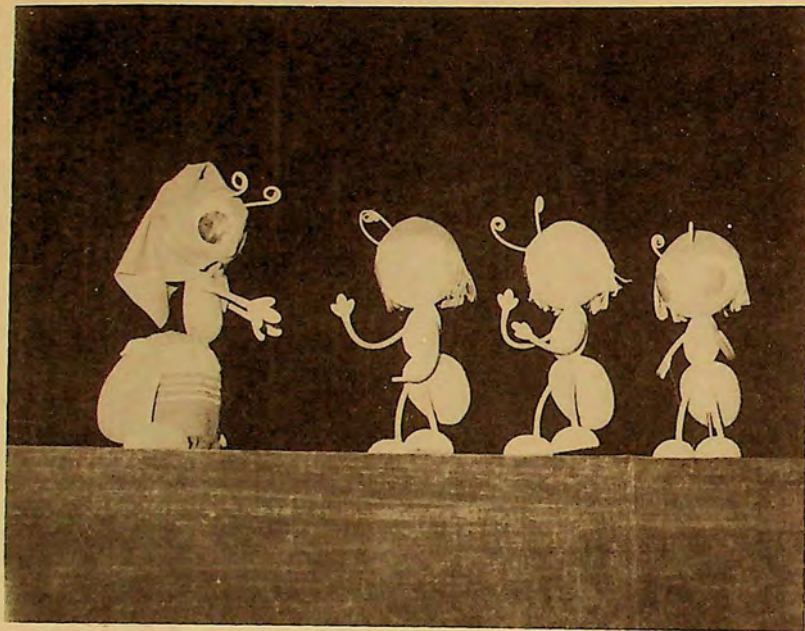

„Палечка“ от Р. Московска

25 години работа,
25 години творчество,
25 години — срещи с децата — обичта им!
Честит ви юбилей!

РАДА МОСКОВА, детска писателка,
драматург в Централен куклен театър —
София

„Гордият певец“ от О. Орлинов, режисьор В. Апостолов

Не ви правя вятър,
то въпрос на вкус е....
Един куклен театър
има, и то — в Русе!

з.д.к. ОРЛИН ОРЛИНОВ —
писател

Срещите с творците от куклен театър — Русе винаги са били интересни и резултатни. Театърът е имал чудесни постановки и е бил в първите редици на българското куклено изкуство и аз вярвам, че и занапред ще бъде! На добър час в дните на юбилея! И помнете, че юбилеят не е край, а начало на нов творчески устрем!

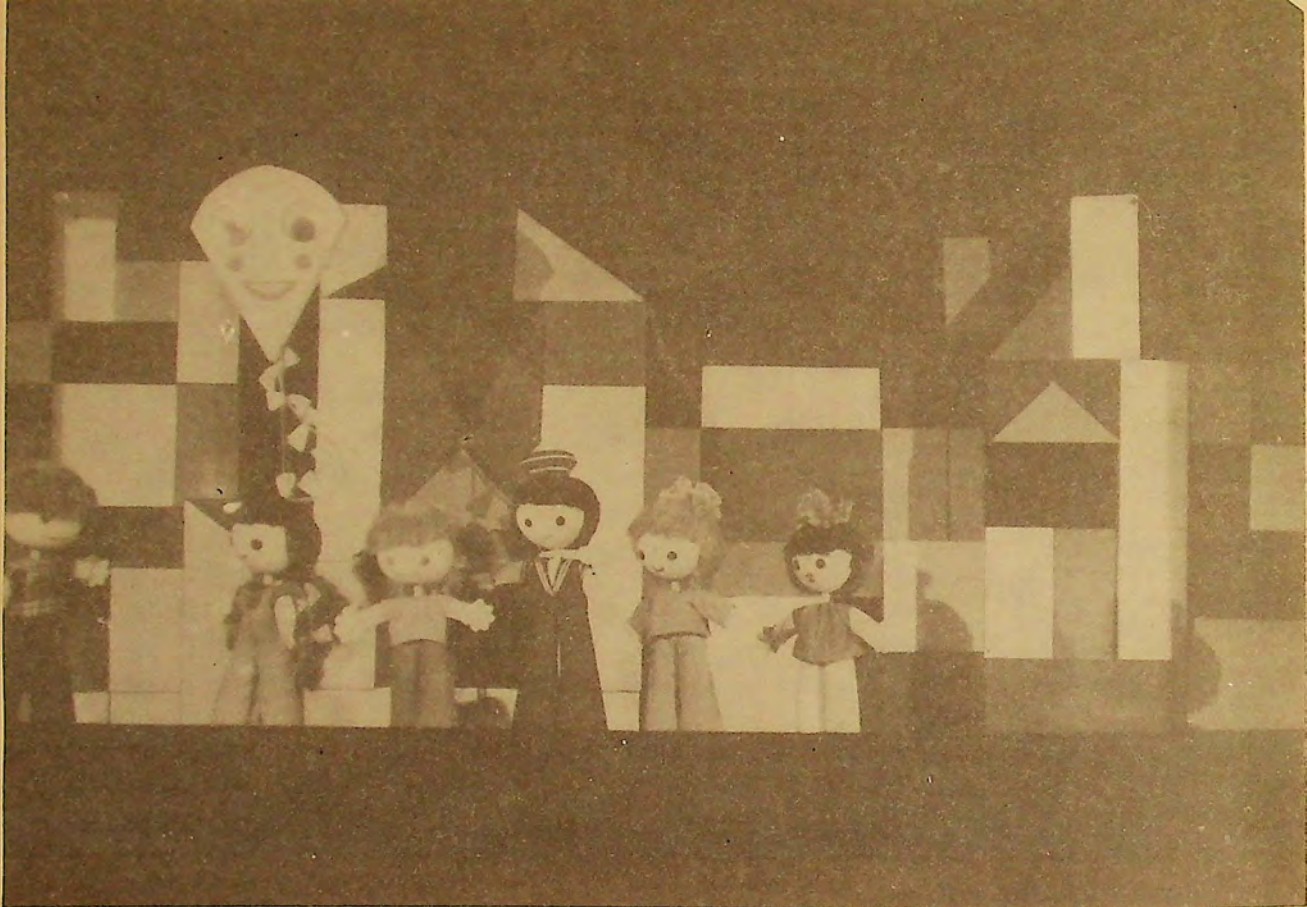
ВАСИЛ АПОСТОЛОВ,
режисьор

„Кукли от Куклино“ от Й. Пеер,
режисьор Зл. Златев

Да се срещнем творчески с колектива на Русенския куклен театър е истинско удоволствие!
На добър час, младежи!
До нови срещи!

ЗЛАТИ ЗЛАТЕВ
режисьор

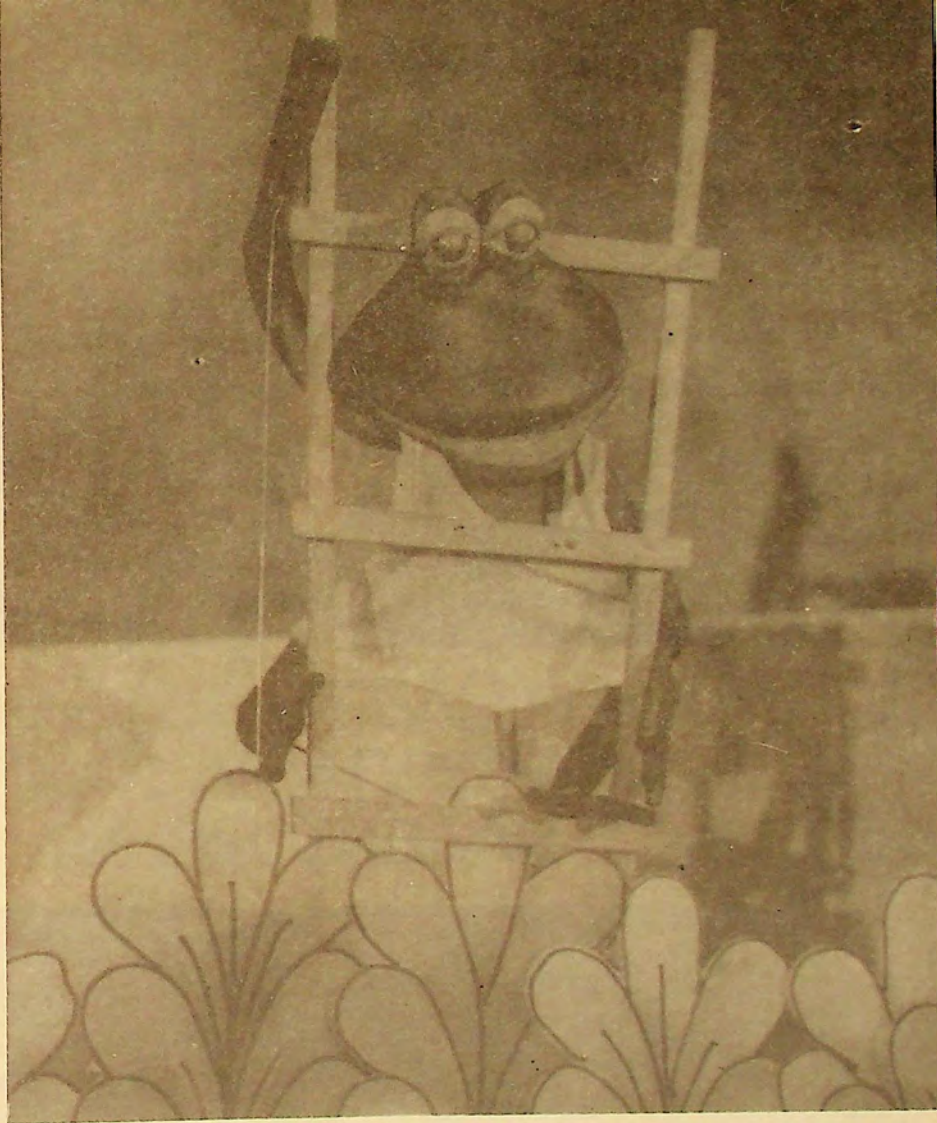
„Разходка с хвърчило“ от Р.
Москова

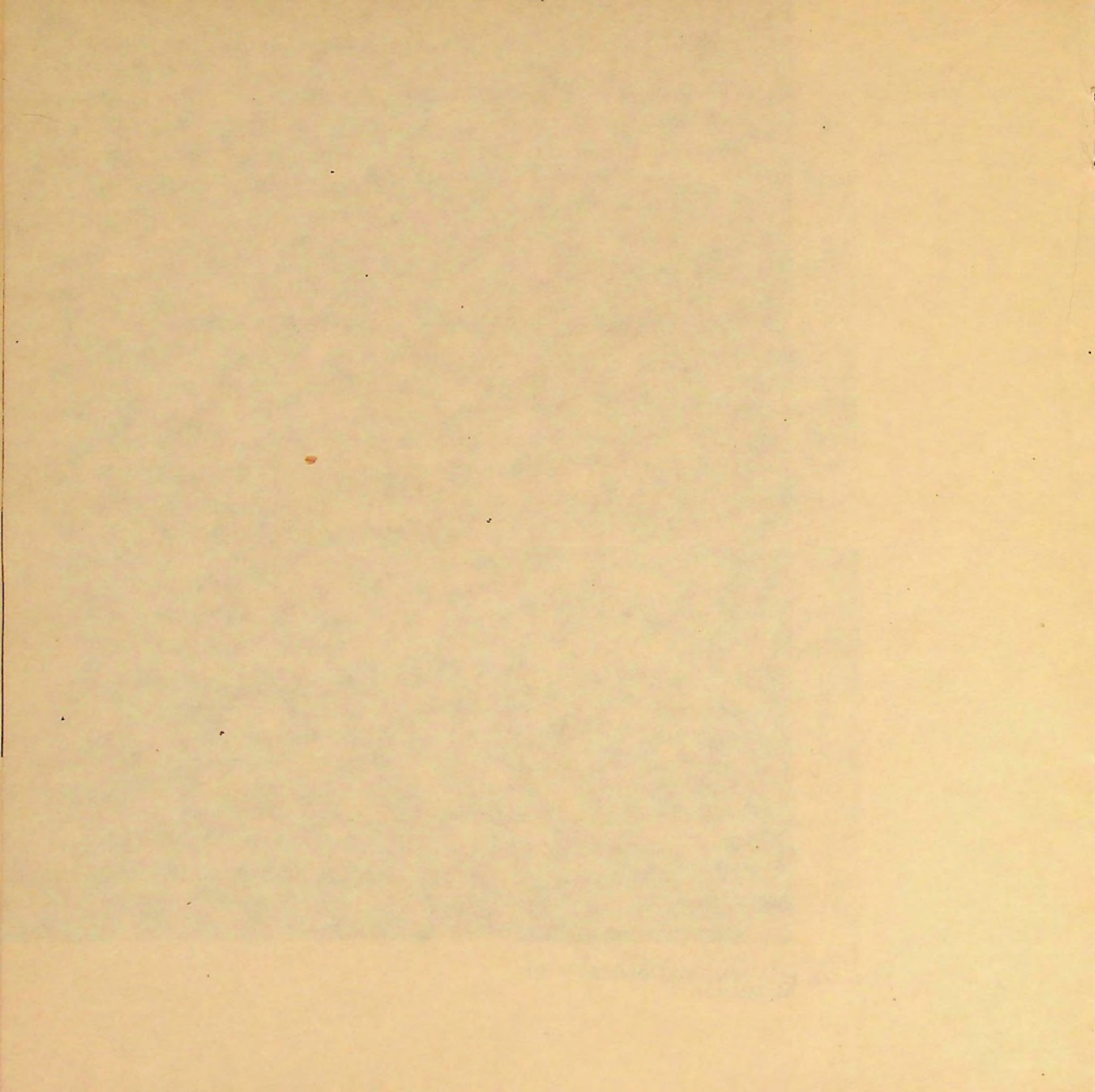
Здравко Димитров — Клоунът
Лорети в сцена от спектакъла
„Усмивката на един клоун“ от
Е. Чиповецки

Кукли от спектакъла „Приказка
за двете тигърчета“ от Н. Касян

„Пътешествие към Африка“ от
М. Минков

УЧАСТИЯ В БЪЛГАРСКИ
ТЕАТРАЛНИ ПРЕГЛЕДИ
И ФЕСТИВАЛИ

1967 г. **Първи национален преглед на държавните куклени театри**
Награди за спектакъла „Приказка за г-н Приказка“ от Иржи Стршеда:

Петър Александров — за режисура; Цветко Цветков — за сценография; Георги Минчев — за ролята на г-н Приказка от „Приказки за г-н Приказка“ от Иржи Стршеда и Котарака от „Светлосиният Петър“ на У. Гюла.

1969 г. **Варненски куклени тържества.**

Грамота за спектакъла „Юнакът и златната ябълка“ от Иван Теофилов и Николина Георгиева. Награда получават Петър Александров — режисьор и Цветко Цветков — художник

1970 г. **Сцена на „Театър на окръзите“.**

Русенският куклен театър е поканен като първи куклен състав да гостува със спектакъла „Юнакът и златната ябълка“.

- 1972 г. **Първи международен фестивал „Златният делфин“ — Варна**
 Награди за спектакъла „Желязното момче“ от Йордан Радичков:
 Сребърен медал за постановката;
 Актьорски отличия на : Атанас Карамаждраков — за ролята на
 Мъжкото плашило; Елга Топалова — за ролята на Патицата.
- 1973 г. **Втори национален преглед на държавните куклени театри**
 Зонален преглед в Русе:
 Награди за спектакъла „Желязното момче“ от Йордан Радичков:
 Петър Александров — за режисура; Цветко Цветков — за сценог-
 рафия, Елга Топалова и Емилия Цанкова — за ролята на патица-
 та.
 Награди за спектакъла „Двубой в гората“ от Николай Хайтов:
 Петър Александров — за режисура; Цветко Цветков — за сценог-
 рафия; актьорска колективна награда на Бистра Тупарова, Емилия
 Топалова, Бонка Цветкова, и Васил Денев — за водене на куклата
 на Орела /запис на н.а. Васил Попилиев/.
 На заключителния етап в София участвуват и двете постановки
 Награди на: Атанас Карамаждраков — за Мъжкото плашило от
 „Желязното момче“ на Й. Радичков, Георги Минчев — за Мечка-
 та от „Двубой в гората“ на Н. Хайтов.

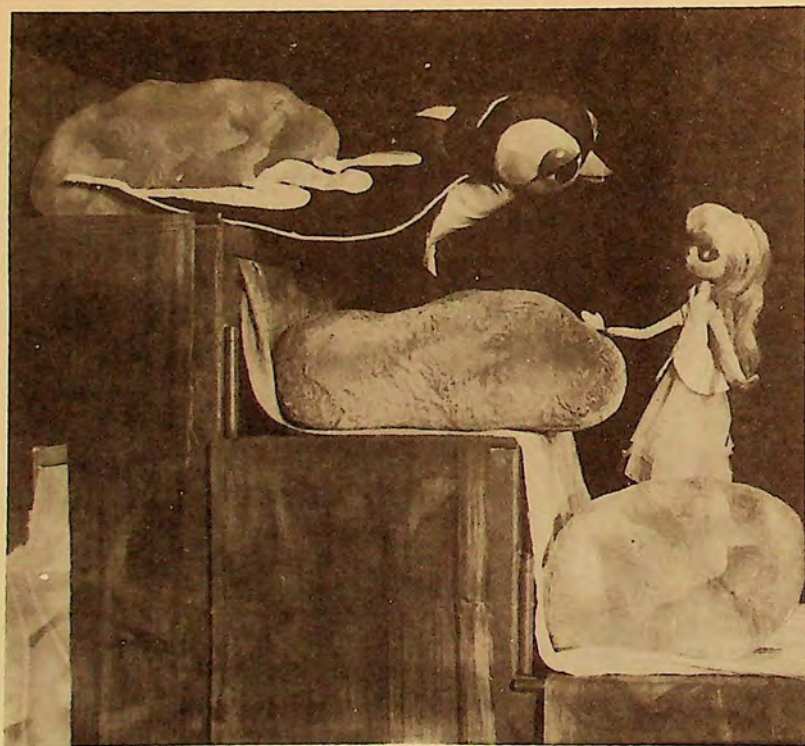
„Имаше едно момче“ от Ан.
 Стоянов

1975 г. Седмица на детската книга и изкуствата за деца и юноши.

ЦК на ДКМС, Министерството на народната просвета и „Дом за литература и изкуство за деца и юноши“ удостояват с трета награда и сумата 400 лева актьорския състав на постановката „Самохвалко“ от Васил Апостолов/ режисьор — Васил Апостолов; сценография — Любомир Цакев!.

1975 г. Втори международен фестивал на българската куклена пиеса „Златният делфин“ — Варна

Участие със спектакъла „Имаше едно момче“ от Анастас Стоянов /постановка — Емилия Цанкова; сценография — Цветко Цветков; музика — Петър Цанков!.

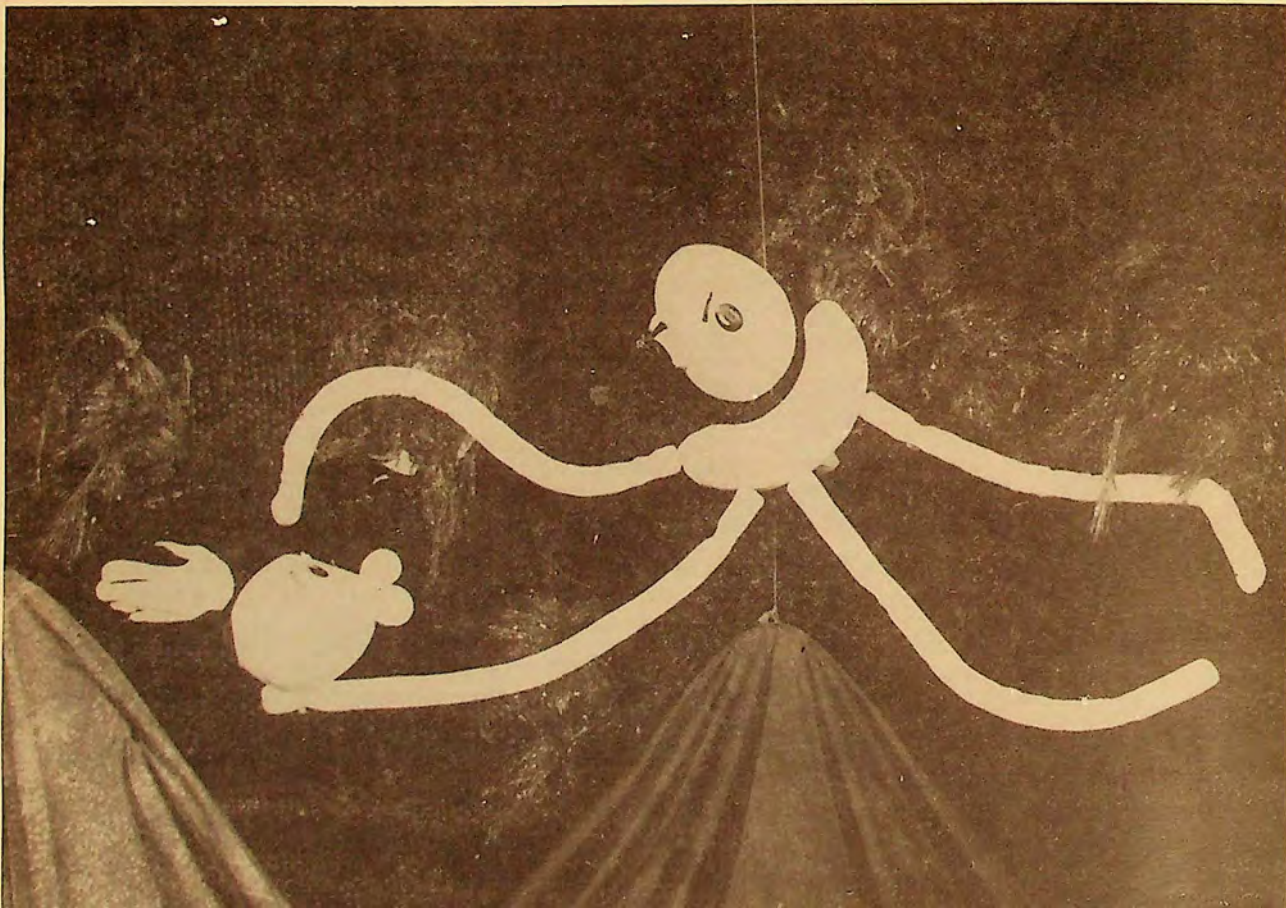
„Палечка“ от Р. Москов

- 1976 г. **Седмица на детската книга и изкуствата за деца и юноши**
ЦК на ДКМС, Министерството на народната просвета и „Дом за литература и изкуство за деца и юноши“ удостояват участниците и художника Цветко Цветков с трета награда и сумата 400 лева за спектакъла „Гордия певец“ от Орлин Орлинов /режисьор — Васил Апостолов/.
- 1978 г. **Трети международен фестивал „Златният делфин“ — Варна**
Награди за спектакъла „Разходка с хвърчило“ от Рада Московска: Бронзов медал за постановката;
Награди за актьорско майсторство: Ивайло Божков — за ролята на Котарака; Емилия Топалова — за ролята на Червената шапчица; Мариана Димитрова — за водене на куклата на Червената шапчица; Гергана Краева — за ролята на малката звездичка.
„Приз“ за заслугите на Русенския куклен театър и работата му с български автори и утвърждаване на националната куклена драматургия;
- 1979 г. **Трети национален преглед на държавните куклени театри**
Колективът участва със спектаклите: „В света на мълчанието... ни“ от Васил Станилов /постановка — Петър Александров, сценография — Екатерина Енева, музика — Петър Цанков/ и „Кралят Елен“ от Карло Гоци /постановка — Емилия Цанкова, сценография — Цветко Цветков, музика — Петър Цанков/. На заключителния етап в София съставът е допуснат да участва с „В света на мълчанието... ни“
- 1982 г. **Седмица на детската книга и изкуствата за деца и юноши**
Трета награда и сумата 400 лева за актьорския състав на спектакъла „В лунната стая“ от Валери Петров.
- 1985 г. **Четвърти национален преглед на държавните куклени театри**
Зонален преглед — Толбухин:
Трета награда на: Боньо Лунгов — режисьор на спектакъла „Съкровището“ от Искра Николова; Мариана Димитрова — за ролята на Костурка от „Съкровището“; Даниела Цекова — за ролята на Палечка от едноименната пиеса на Рада Московска.
Заключителен етап в София:
Трета награда на : Мариана Димитрова — за ролята на Костурка; Методи Иванов — за музиката към спектакъла „Съкровището“
- 1985 г. **Трети международна детска асамблея „Знаме на мира“ — София**
Театърът участва в националните тържества 110-20 юли/ в София със спектакъла „Сребърните камбани“ от Васил Станилов, специално реализиран за голямото събитие /постановка — Евдалина Сараджалиева, художник — Цветко Цветков, музика — Вили Казасян/.

„Съкровището“ от И. Николова

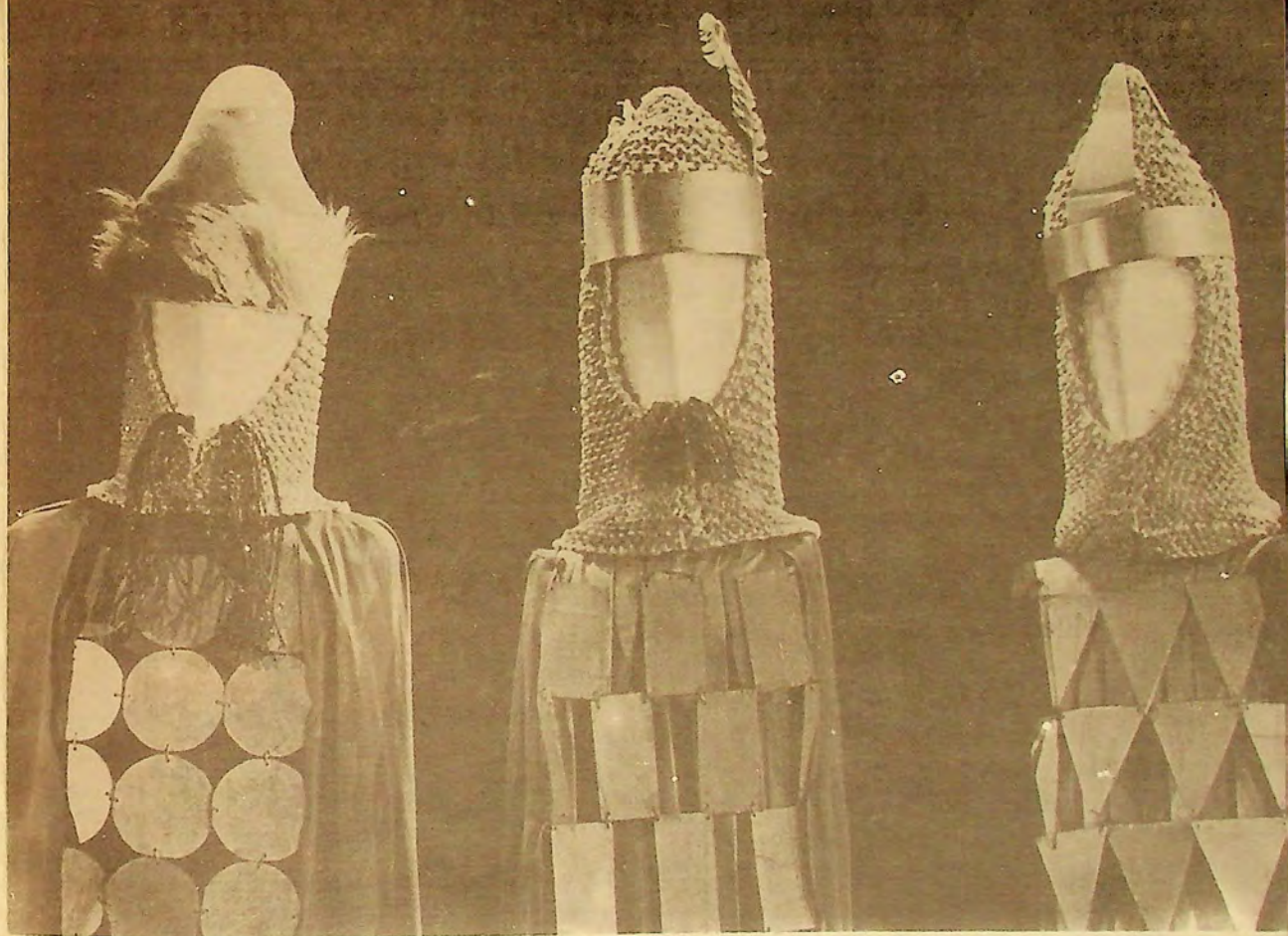

БЪЛГАРСКИ ПИЕСИ, ПОСТАВЕНИ
НА СЦЕНАТА НА ТЕАТЪРА
ЗА ПЪРВИ ПЪТ У НАС

„ПАТИЛАТА НА СКОК-ПОДСКОК“ от Н. Кръстев
 „ЗАЩО КУЧЕТО ГОНИ КОТКАТА“ — от Нина Стойчева и Милка
 Начева
 „КОСМОНАВТИ“ — от Димитър Димитров
 „МЕЧО ЗАКАЧКО“ — от Пенчо Манчев
 „ВЕРОЯТНИТЕ ПРИКЛЮЧЕНИЯ НА ЕРЕМИЯ БОЗУКОВ“ — от
 Васил Станилов
 „ЖЕЛЯЗНОТО МОМЧЕ“ — от Йордан Радичков
 „ДВУБОЙ В ГОРАТА“ — от Николай Хайтов
 „ИМАШЕ ЕДНО МОМЧЕ“ — от Анастас Стоянов
 „САМОХВАЛКО“ — от Васил Апостолов
 „В ОЧАКВАНЕ НА ДЯДО МРАЗ“ — от Румяна Куцарова
 „ГОРДИЯТ ПЕВЕЦ“ — от Орлин Орлинов
 „РАЗХОДКА С ХВЪРЧИЛО“ — от Рада Москова
 „СНЕЖАНКА В ОПАСНОСТ“ — от Васил Мирчовски
 „МИШКОЛАЙ“ — от Васко Жеков

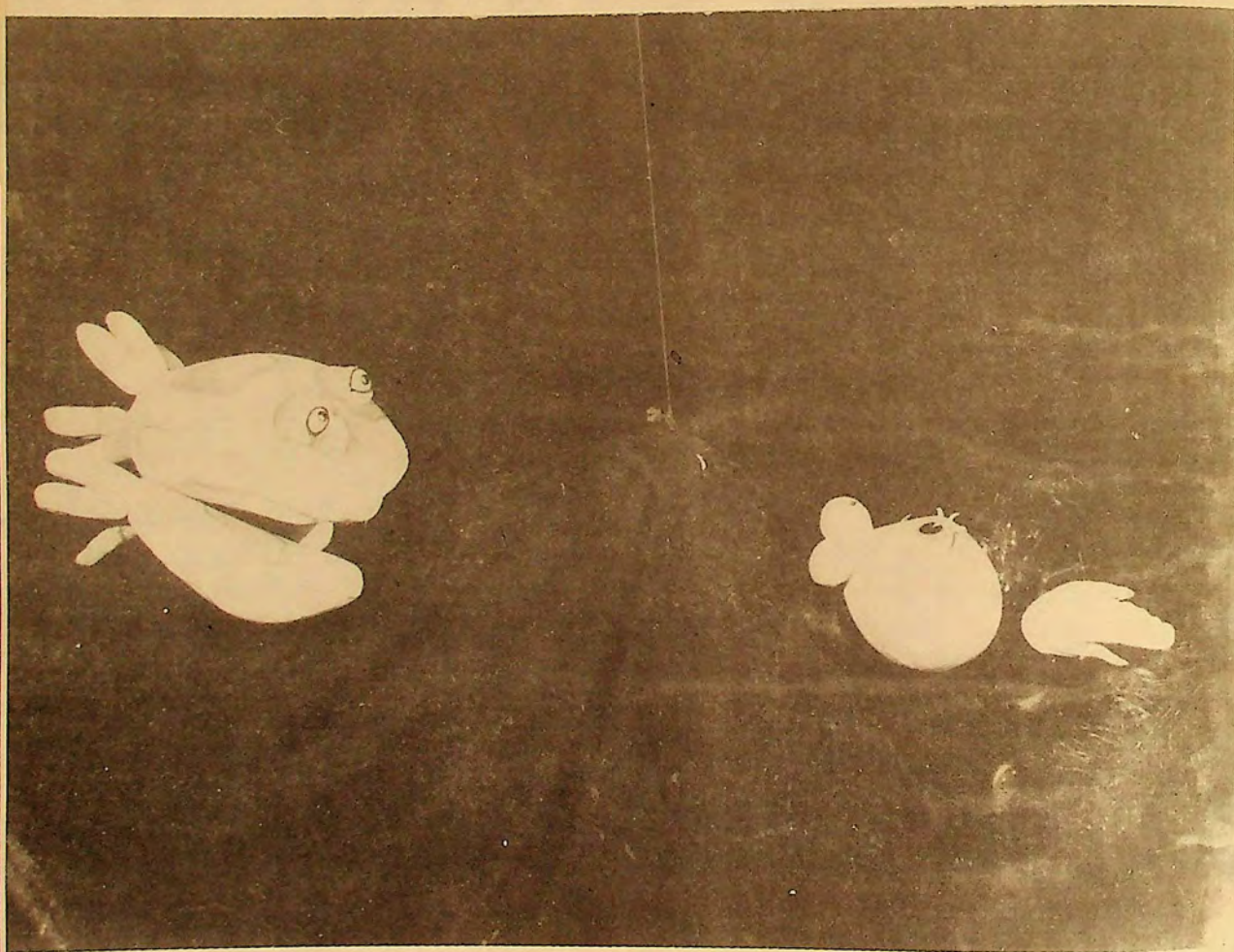
„Момчето с криле“ от М. Доро-
 теева

„В СВЕТА НА МЪЛЧАНИЕТО . . . НИ“ — от Васил Станилов
„РАЗГНЕВЕНОТО ЖИТИЕ“ — от Иван Теофилов
„ПИНОКИО“ — от Рада Москова
„МОМЧЕТО С КРИЛЕ“ — рецитал по стихове на Мила Доротеева
„В ЛУННАТА СТАЯ“ — от Валери Петров
„СЪКРОВИЩЕТО“ — от Искра Николова

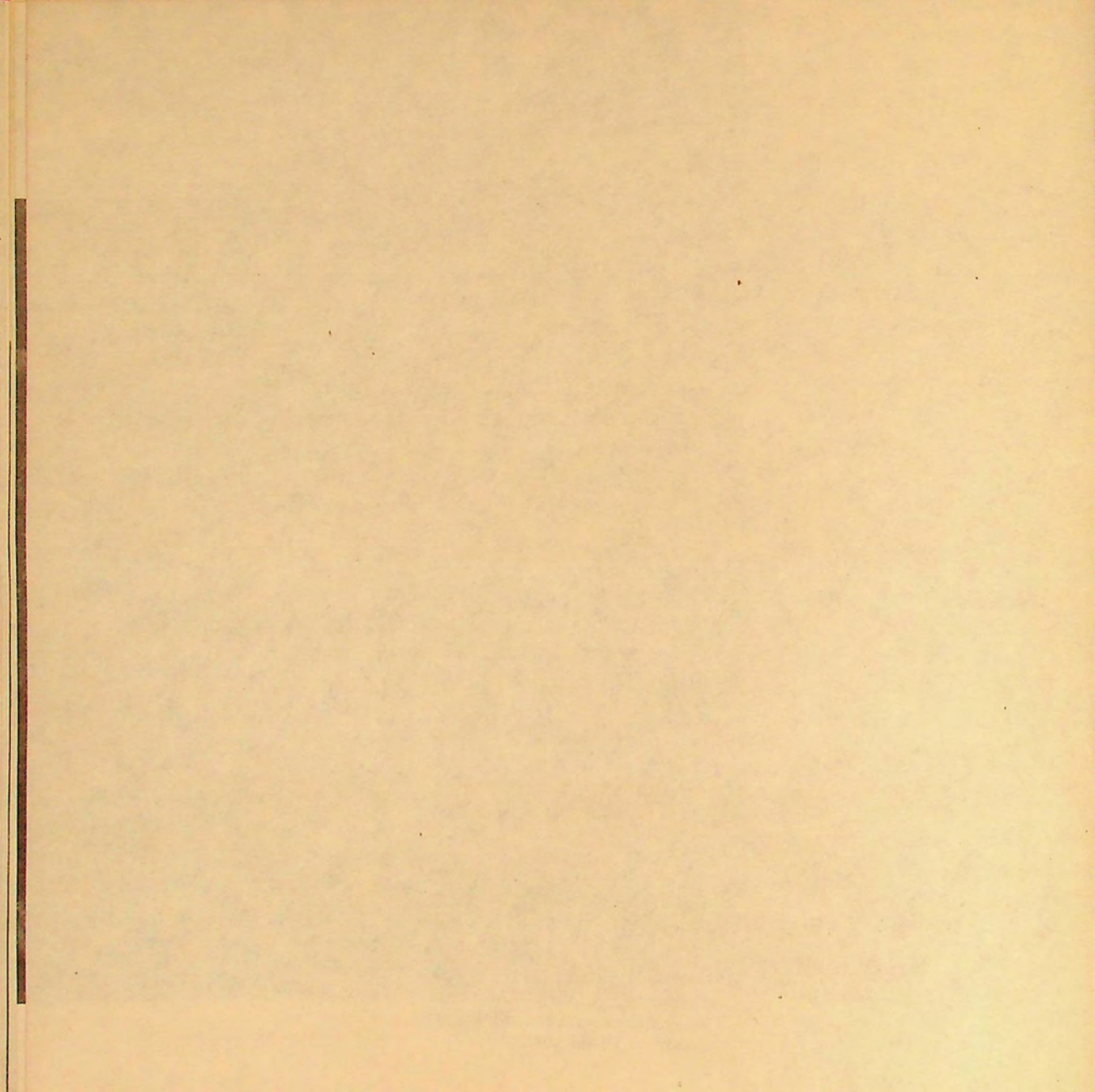
„Разгневеното житие“ от Ив.
Теофилов — кукли от спектакъла

„Съкровището“ от И. Николова

Тодор Сараджалиев — Актьорът
в сцена от спектакъла „Момче и
вятър“ от Р. Москов

ОТЛИЧИЯ НА МЕЖДУНАРОДНИ
ТЕАТРАЛНИ ФОРУМИ

1971 г. Четвърти международен фестивал на езика на есперанто — гр. Загреб — Югославия

Спектакълът „Снежната царица“ по Андерсен от Райко Райков, постановка — Райко Райков; сценография — Данаил Райков; музикално оформление — Мирчо Сливенски/ получава: Трета награда на творческия състав от журито. Втора награда на детското жури; Статуетка с образа на Йосиф Броз Тито; Лавров венец от гр. Вараждин.

1972 г. Латвийска ССР, Рига

На гастрол в гр. Рига, Върховният съвет на ЛССР удостоява постановъчния екип на спектакъла „Юнакът и златната ябълка“ от Иван Теофилов и Николина Георгиева с указ за „Високо постижение“ и „Почетна грамота“

1979 г. Международен фестивал на куклени спектакли за възрастни — гр. Печ Унгария.

На постановката „В света на мълчанието...ни“ от Васил Станислав е присъден „Диплом на УНИМА“ от международното жури.

1983 г. „XXVII Берлински дни на театъра и музиката“ — фестивал в Берлин ГДР

Участие с постановката „Румето и старият лъв“ от Иван Остриков /постановка — Пламен Дипчиков; сценография — Цветко Цветков; музика — Михаил Белчев/.

Други гостувания в чужбина:

1969 г. — Румъния

1973 г. — Дания

1982 г. — Алжир

1969 г. — Полша

1975 г. — Сирия

1972 г. — Югославия

1976 г. — Либия

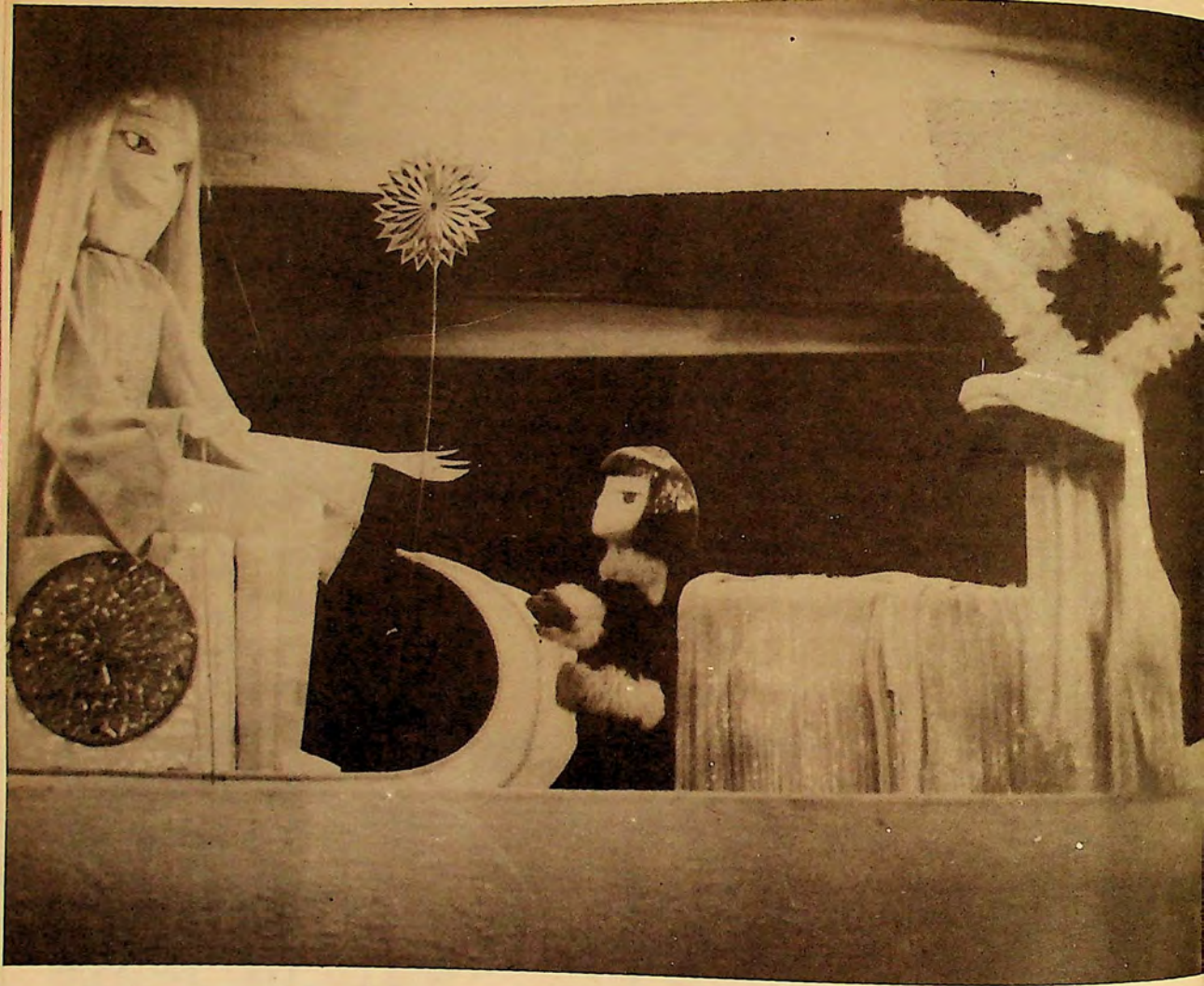
Размяна на поздравления между ръководствата на Русенския и Рижкия куклен театър — Рига, 1972 година

В Рига, ЛССР — 1972 г. Колекти
вът пред мемориала „Салапис“

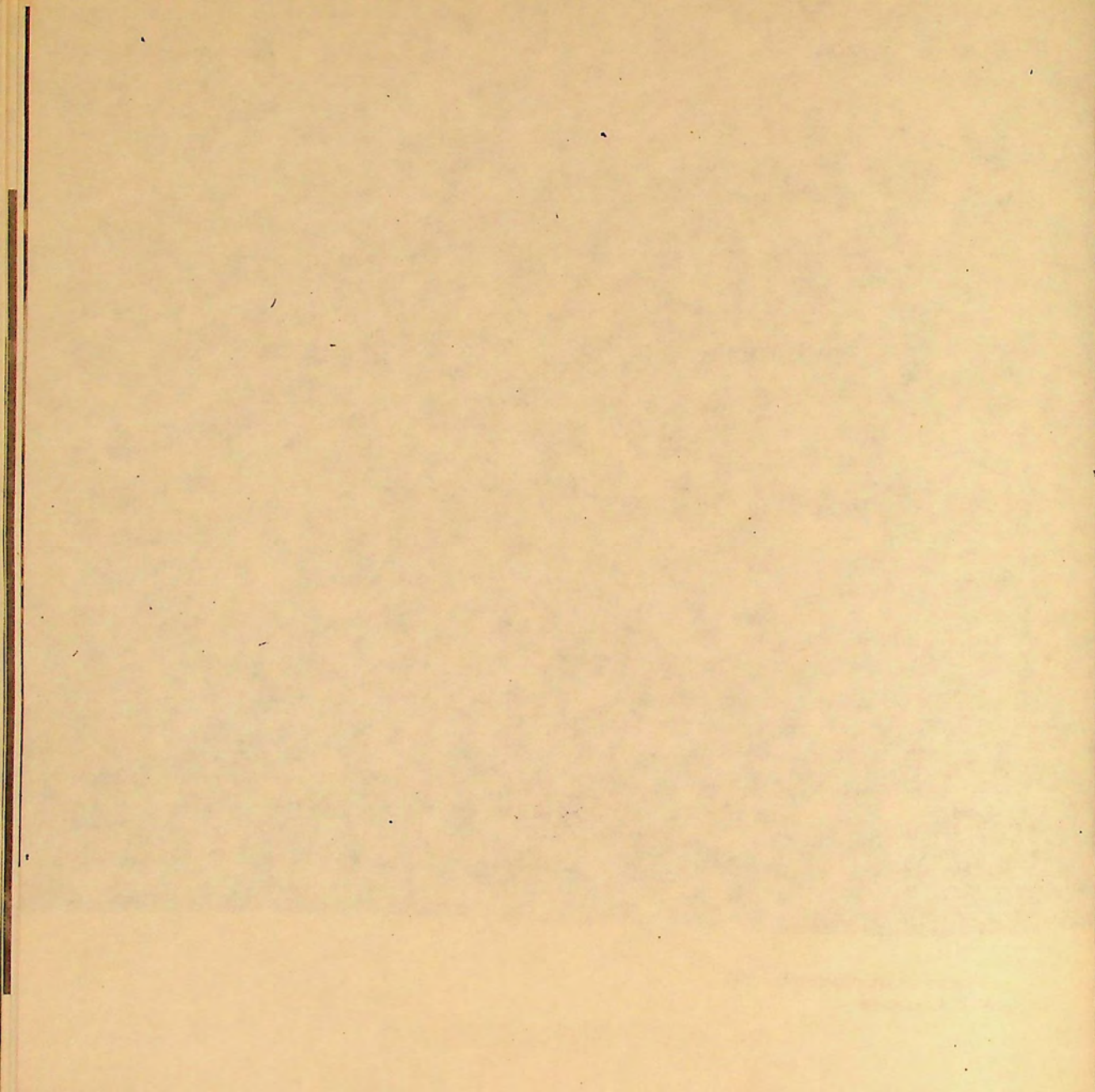
В република Алжир — 1982 г. с
„В лунната стая“

„Снежната царица“ от Х. К. Андерсен

„В света на мълчанието . . . ни“
от В. Станилов

СЪСТАВ НА ТЕАТЪРА
ПРЕЗ СЕЗОН 1985-1986 Г.

КРУМ ГЕРГИЦОВ — директор и художествен ръководител

ЕВДАЛИНА САРАДЖАЛИЕВА
режисьор

ЦВЕТКО ЦВЕТКОВ — главен
художник, основател на театъра

ВИОЛЕТА ФРАТЕВА — дра-
матург — и.д.зам. директор

ЕМИЛИЯ ТОПАЛОВА — ак-
триса, основател на театъра

АТАНАС КАРАМАЖДРА-
КОВ — актьор, основател на
театъра

МАРИЯ МАТЕЕВА — актриса

ИВАЙЛО БОЖКОВ — актьор

МИХАИЛ ДАГОРОВ — актьор

ГЕРГАНА КРАЕВА — актриса

МАРИАНА ДИМИТРОВА —
актриса

ТОДОР САРАДЖАЛИЕВ —
актьор

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ —
актьор

РУМЯНА ДЖАМБАЗОВА —
актриса

ДАНИЕЛА ЦЕКОВА — актриса

ТАНЯ КОЛЕВА — актриса

ВАЛЕРИЯ БАНЧЕВА — актриса

ДАВИД АЛФАНДАРИ — актьор

ПЛАМЕН БОЧЕВ — актьор

ЕЛЕНА МАРИНОВА — гла-
вен счетоводител

КАЛИНА СТАНЕВА —
инспектор-икономист

СТОЯН ПАНАЙОТОВ — ху-
дожник-изпълнител

ЛИЛЯНА МИТЕВА — худож-
ник-изпълнител

МИТКО КОЕВ — художник-из-
пълнител

ВАЛЕНТИНА ИВАНОВА —
шивачка

ЮРИЙ ЕНЧЕВ — театър-май-
стор

ТОТКА ЛУКАНОВА — рекви-
зитор

ХРИСТО ПЕЙЧЕВ — специ-
ничен работник

ЙОРДАН МИХАЙЛОВ — ръ-
ководител „Художествено ос-
ветление“, основател на театъра

ПЛАМЕН ВЪЛЕВ — осветител

ИВАН МАРИНОВ — тонтех-
ник

ИВАНКА МАРИНОВА — ръко-
водител служба „Организация“
и реклама“

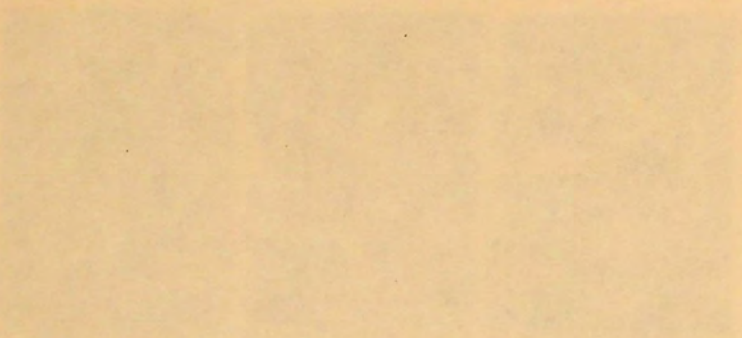
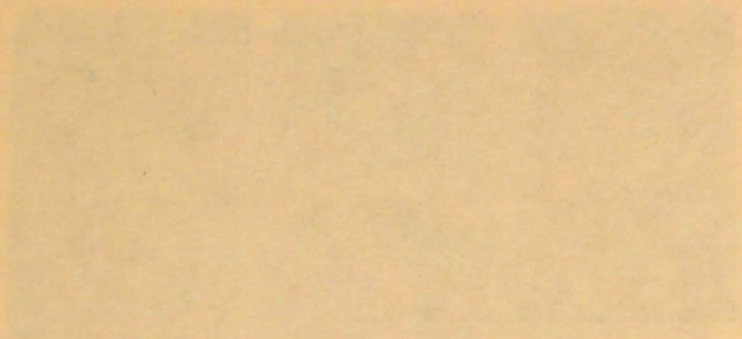

СТРАХИЛ ДЕЧЕВ — шофьор

ИВАНКА ВАСИЛЕВА — чис-
тачка

ВЯРКА АНЧЕВА — чистачка

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AT HARVARD UNIVERSITY
CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS
U.S.A.

РЕПЕРТОАР НА ТЕАТЪРА
1960-1985 Г.

СЕЗОН 1960 ГОДИНА

1. „ПАТИЛАТА НА СКОК — ПОДСКОК — от Никола Кръстев
2. „ЮНАК ЗАКРИЛНИК“ — от Георги Авгарски

СЕЗОН 1960 — 1961 ГОДИНА

1. „КАКВО СЕ СЛУЧИ В ГОРАТА“ — от Никола Кръстев и Веселин Ганев
2. „НА ЛЪЖАТА КРАКАТА СА КЪСИ“ — от Надя Трендафилова
3. „ВЕСЕЛИТЕ МЕЧЕТА“ — от Л. Попиванова
4. „ОТИШЪЛ ДЯДО ЗА РИБА“ — от Надя Трендафилова

СЕЗОН 1961 — 1962 ГОДИНА

1. „ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА И НЕЙНИТЕ ПРИЯТЕЛИ“ — от Крум Зелков
2. „НЕОБИКНОВЕНО ПЪТЕШЕСТВИЕ“ — от Иржи Калиба
3. „ПАКОСТНИЦИ“ — от Лидия Венциславова

СЕЗОН 1962 — 1963 ГОДИНА

1. „ВЪЛШЕБНИЯТ ГАЛОШ“ — от Георгий Матвеев
2. „МЕЧО ЗАКАЧКО“ — от Пенчо Манчев

СЕЗОН 1963 — 1964 ГОДИНА

1. „МАКС И МОРИЦ“ — по Вилхем Буш — от Пенчо Манчев
2. „ТРИТЕ ПРАСЕНЦА“ — по Уолт Дисней — от Лиляна Дочева

СЕЗОН 1964 — 1965 ГОДИНА

1. „НАКАЗАНИЯТ ПАКОСТНИК“ — от Лео Спачил и Йозеф Пеер
2. „ПАТЕНЦЕТО“ — от Н. Гернет
3. „ЗЛАТНОТО МОМИЧЕ“ — от Пенчо Манчев
4. „ПАЛЕЧКА“ — по Андерсен — от Александра Брушейн
5. КОТАРАКЪТ В ЧИЗМИ“ — по Шарл Перо — от Георги Шивачев

СЕЗОН 1965 — 1966 ГОДИНА

1. „ЗАЙКО ВСЕЗНАЙКО“ — от Сергей Михалков
2. „ХОП — ТРОП — РИСУВАНТО ЧОВЕЧЕ“ — от Катя Воденичарова
3. „ЧИПОЛИНО“ — по Джани Родари — от Никола Кръстев
4. „ЗАЩО КУЧЕТО ГОНИ КОТКАТА“ — от Нина Стойчева и Милка Начева

5. „КОСМОНАВТИ“ — от Димитър Димитров

СЕЗОН 1966 — 1967 ГОДИНА

1. „СВЕТЛОСИНИЯТ ПЕТЪР“ — от Урбан Гюла
2. „ПРИКАЗКА ЗА ГОСПОДИН ПРИКАЗКА“ — от Урбан Гюла

СЕЗОН 1967 — 1968 ГОДИНА

1. „ЗАБРАВЕНАТА КУКЛА“ — от М. Белишкина
2. „ПРИКЛЮЧЕНИЯТА НА ЕРЕМИЯ БОЗУКОВ“ — от Васил Станилов
3. „ЧИПОЛИНО“ — от Джани Родари

СЕЗОН 1968 — 1969 ГОДИНА

1. „ЮНАКЪТ И ЗЛАТНАТА ЯБЪЛКА“ — от Николина Георгиева и Иван Теофилов
2. „СНЕЖАНКА И СЕДЕМТЕ ДЖУДЖЕТА“ — от Лидия Александрова
3. „ПАКОСТНИЦИ“ — от Лидия Венциславова
4. „ТАЙНСТВЕНОТО ЧЕКМЕДЖЕ“ — от Юлиуш Волски

СЕЗОН 1969 — 1970 ГОДИНА

1. „АЛЪОНКА И ПАТЕНЦЕТО“ — от Гуревич и Гернет
2. „МЕЧКО ЗАКАЧКО В ДЖУНГЛАТА“ — от Пенчо Манчев
3. „ЧЕРВЕНИТЕ ДЯВОЛЧЕТА“ — от Христо Илиев
4. „СНЕЖНАТА ЦАРИЦА“ — по Андерсен — от Данаил и Райко Райкови

СЕЗОН 1970 — 1971 ГОДИНА

1. „РАЗГНЕВЕНОТО ЖИТИЕ“ — от Иван Теофилов
2. „ПРИКАЗКА ЗА ПЕПЕЛЯШКА“ — от Лидия Александрова —
3. „ТРИТЕ ПРАСЕНЦА“ — от Д. Димитров и Л. Дочева
4. „ЗЛАТНОТО МОМИЧЕ“ — от Емилия Цанкова

СЕЗОН 1971 — 1972 ГОДИНА

1. „ЖЕЛЯЗНОТО МОМЧЕ“ — от Йордан Радичков
2. „ЗАЕШКО УЧИЛИЩЕ“ — от Пенчо Манчев
3. „ГРАДЪТ НА КУКЛИТЕ“ — от Евгени Шварц

СЕЗОН 1973 — 1974 ГОДИНА

1. „ДВУБОЙ В ГОРАТА“ — от Николай Хайтов
2. „ПО ЗАПОВЕД НА ШУКАТА“ — от Ева Тахарова
3. „ВЕСЕЛИТЕ ПЕТЛЕТА“ — от Атанас Мочуров

СЕЗОН 1974 — 1975 ГОДИНА

1. „ИМАШЕ ЕДНО МОМЧЕ“ — от Анастас Стоянов
2. „САМОХВАЛКО“ — от Васил Апостолов
3. „В ОЧАКВАНЕ НА ДЯДО МРАЗ“ — от Румяна Куцарова
4. „ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА“ — по Шарл Перо — от Цветко Цветков и Емилия Цанкова

СЕЗОН 1975 — 1976 ГОДИНА

1. „ГОРДИЯТ ПЕВЕЦ“ — от Орлин Орлинов
2. „ВЪЛШЕБНОТО САНДЪЧЕ“ — от Нина Гернет
4. „НЕИЗВЕСТЕН С ОПАШКА“ — от София Прокопиева

СЕЗОН 1976 — 1977 ГОДИНА

1. „ПРИКЛЮЧЕНИЯТА НА ПЕТРУШКА“ — от Оскар Батко и Зданек Ржихя
2. „НОВОГОДИШНА ПРИКАЗКА“ — от Димитър Димитров

3. „РАЗХОДКА С ХВЪРЧИЛО“ — от Рада Москова
4. „МИШКОЛАЙ“ — от Васко Жеков

СЕЗОН 1977 — 1978 ГОДИНА

1. „СПРИДИЙТИС“ — от Анна Бригадере
2. „ТАЙНСТВЕНОТО ЧЕКМЕДЖЕ“ — от Юлиуш Волски
3. „БЯЛА ПРИКАЗКА“ — от Валери Петров

СЕЗОН 1978 — 1979 ГОДИНА

1. „В СВЕТА НА МЪЛЧАНИЕТО . . . НИ“ — от Васил Станилов
2. „ЗЛАТНОТО МОМИЧЕ“ — от Емилия Цанкова
3. „ТВОЯТА ЗВЕЗДИЧКА“ — от Иван Остриков

СЕЗОН 1979 — 1980 ГОДИНА

1. „КРАЛЯТ ЕЛЕН“ — от Карло Гоци
2. „СНЕЖАНКА В ОПАСНОСТ“ — от Васил Мирчовски
3. „НАЙ-ГОЛЕМИЯТ ПРИЯТЕЛ“ — от София Прокопиева
4. „ПИФ, ПАФ, ПУФ“ — от Димитър Димитров и Лиляна Дочева

СЕЗОН 1980 — 1981 ГОДИНА

1. „ШЕСТЕ ПИНГВИНЧЕТА“ — от Борис Априлов
2. „ДВНАДЕСЕТТЕ МЕСЕЦА“ — от Самуел Маршак
3. „ЗА СЛЪНЧЕВАТА ТОПКА И ВЪЛШЕБНИЯ ЦИЛИНДЪР“ — от Павел Вашек
4. „МОМЧЕТО С КРИЛЕ“ — РЕЦИТАЛ — СПЕКТАКЪЛ — от Мила Доротеева
5. „ПИНОКИО“ — от Рада Москова

СЕЗОН 1981 — 1982 ГОДИНА

1. „В ЛУННАТА СТАЯ“ — от Валери Петров
2. „ТАЙНСТВЕНИЯТ ХИПОПОТАМ“ — от Вл. Лифиц и И. Кичанова
3. „РУМЕТО И СТАРИЯТ ЛЪВ“ — от Иван Остриков

СЕЗОН 1982 — 1983 ГОДИНА

1. „СИНЪТ НА КОВАЧА“ — от В. Люденс
2. „ПОМОШНИКЪТ НА ДЯДО МРАЗ“ — от Атанас Илков и Асен Траянов
3. „МОМЧЕ И ВЯТЪР“ — от Рада Москова
4. „ПРИКАЗКА ЗА ДВЕТЕ ТИГЪРЧЕТА“ — от Нина Касян
5. „ПЪТЕШЕСТВИЕ КЪМ АФРИКА“ — от Маргарит Минков

СЕЗОН 1983 — 1984 ГОДИНА

1. „КУКЛИ ОТ КУКЛИНО“ — от Лео Спачил и Йозеф Пеер
2. „УСМИВКАТА НА ЕДИН КЛОУН“ — от Ефим Чиповецки
3. „СНЕЖАНКА В ОПАСНОСТ“ — от Васил Мирчовски
4. „В СВЕТА НА ЕКЗЮПЕРИ“ — „Малкият принц“ от А. С. Екзюпери

СЕЗОН 1984 — 1985 ГОДИНА

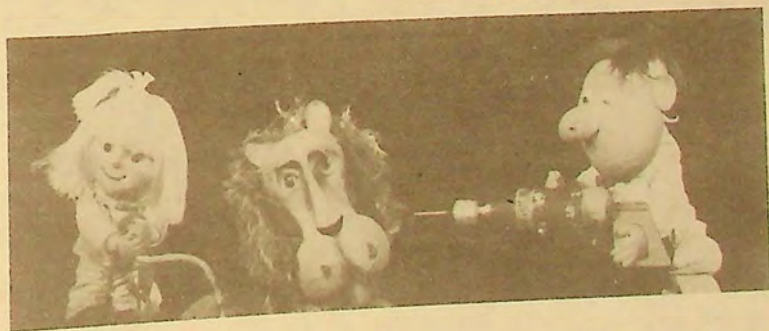
1. „ПАЛЕЧКА“ — по Андерсен — от Рада Москова
2. „ПРАЗНИКЪТ НА КУЧЕТО И КОТЕТО“ — от Й. Чапек и Карел Ма-кон.
3. „ПРИКАЗКИТЕ НА ГОСПОДИН ПРИКАЗКА“ — от Иржи Стреда
4. „СЪКРОВИЩЕТО“ — от Искра Николова

„За слънчевата топка и вълшеб-
ния цилиндър“ от П. Вашечек

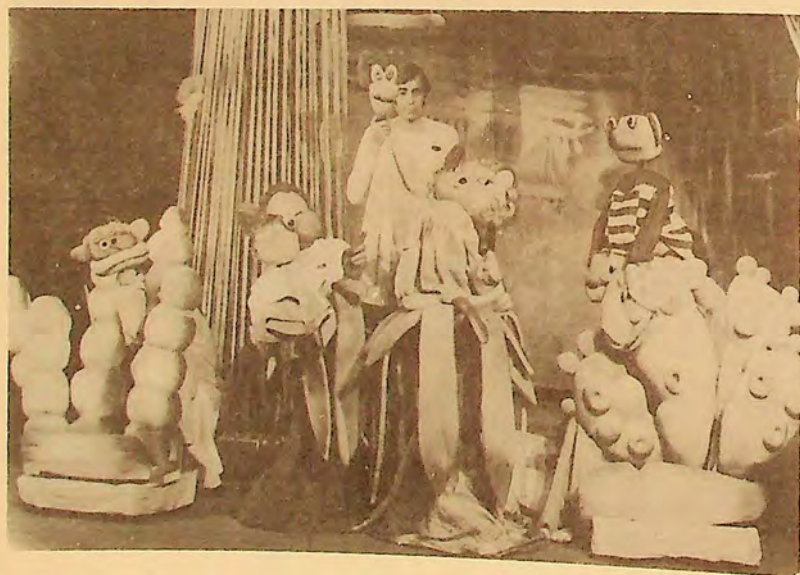
„Румето и старият лъв“ от Ив.
Остриков

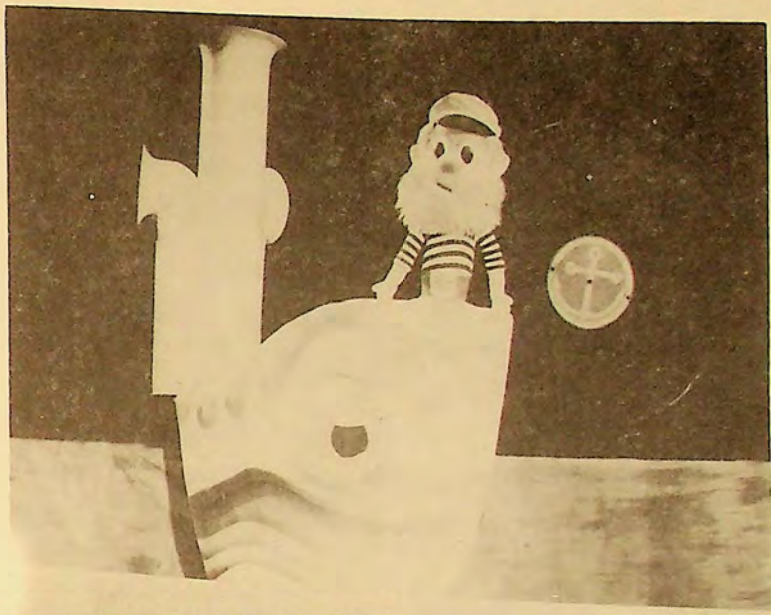

„Дванадесетте месеца“ от С. Ма-
ршак

„Приказка за двете тигърчета“
от Н. Касян

Кукла от спектакъла „Пътешествие към Африка“ от М. Минков

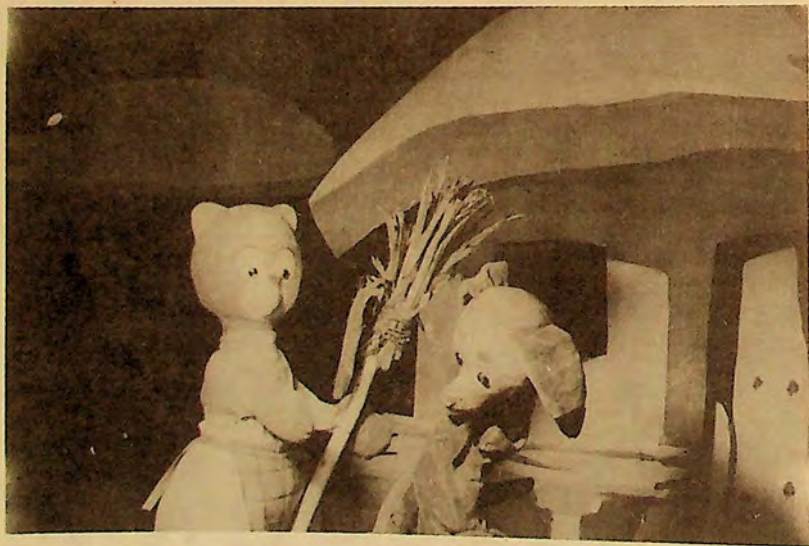
„Кукли от Куклино“ от Л. Спа-
чил и Й. Пеер — И. Божков /Ак-
тьорът/

Актьорският състав на спектакъ-
ла „Малкият принц“ — Т. Са-

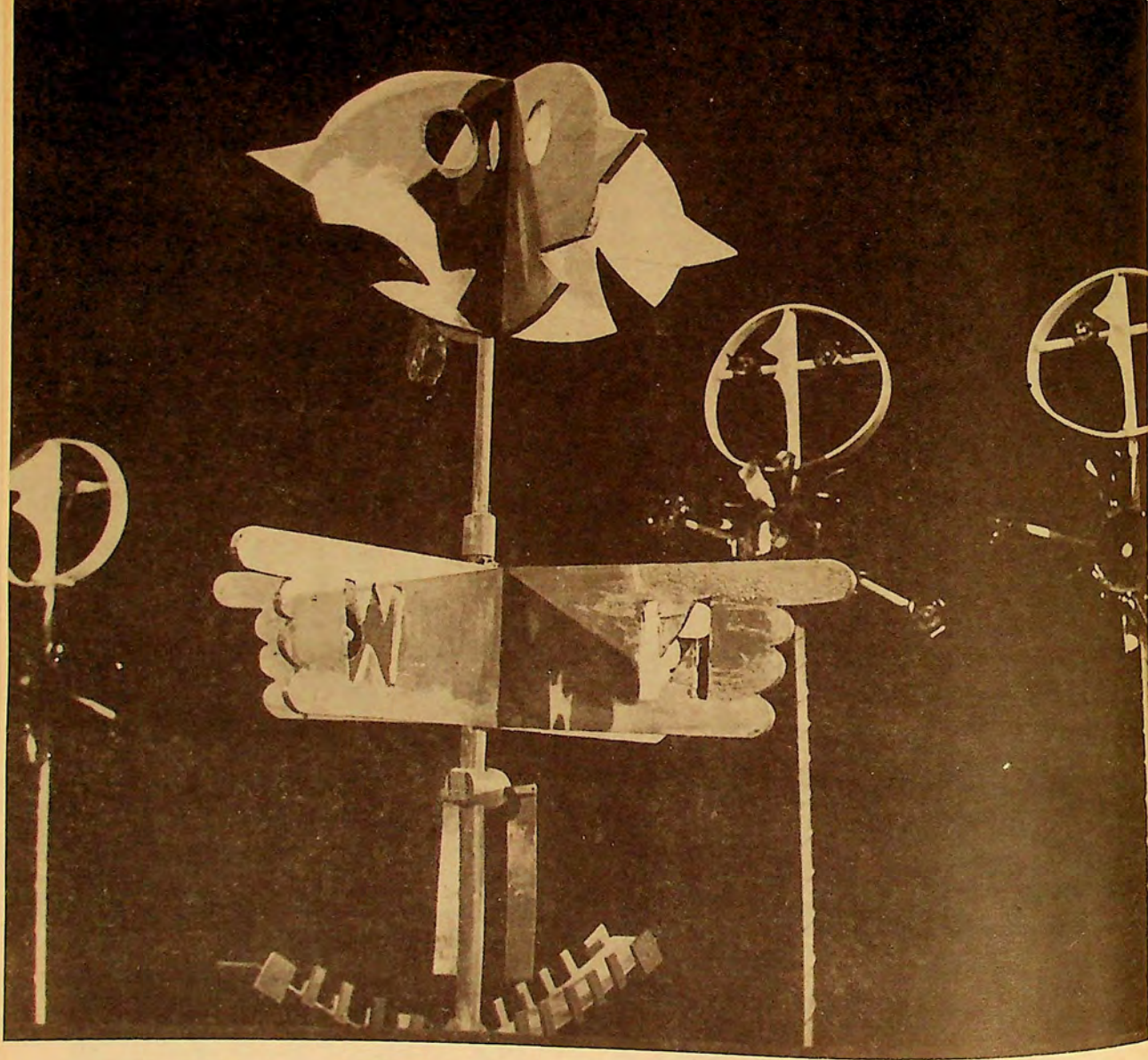
раджалиев, М. Матеева М. Ди-
митрова, М. Дагоров

„Какво се случи в гората“ от
Н. Кръстев и В. Ганев

„Имаше едно момче“ — от А.
Стоянов

„Железното момче“ от Й. Радичков

Съставители: КРУМ ГЕРГИЦОВ
ЦВЕТКО ЦВЕТКОВ
ВИОЛЕТА ФРАТЕВА

Художествено оформление: АСПАРУХ ФУРНАДЖИЕВ
Редактор: АНЕЛИЯ ВЪРБАНОВА

Съставителите изказват благодарност на Никола Кръстев, Емилия Топалова, Елга Топалова, Атанас Карамаждраков, Цветко Цветков, които с материали от личния си архив помогнаха за създаването на настоящото издание.

сезон 1985 — 1986 година

